

บทที่ 7

หลักสูตรในการอุณหพลศาสตร์

จุดประสงค์การเรียนรู้

- ชี้แจงวิธีการทางสติเบื้องต้นที่นำมาใช้กับเทอร์โมไดนามิกส์หรืออุณหพลศาสตร์ได้
- ระบุสมมติฐานเบื้องต้นสำหรับศึกษาระบบทางอุณหพลศาสตร์โดยหลักสูตร
- อธิบายความแตกต่างของสภาพรวมหภากคและสภาพรวมภูภากได้
- แสดงวิธีหากความน่าจะเป็นทางเทอร์โมไดนามิกส์ตามหลักสูตรของโบส-ไอน์สไตน์ของเฟร์นี-ดิแรกและแมกซ์เวลล์-โบลต์ซมันน์ได้
- ทำการแจกแจงความรู้และการแจกแจงพลังงานตามหลักสูตรแต่ละแบบได้
- อธิบายความหมายของเอนโทรปีในทางสติได้
- แสดงรูปแบบการแจกแจงอนุภาคตามหลักสูตรแต่ละแบบด้วยกราฟได้

เก้าโครงเรื่อง

- หลักสูตรเบื้องต้น
 - สมมติฐานเบื้องต้น
 - การทำความน่าจะเป็นทางอุณหพลศาสตร์
 - ค่าเฉลี่ยตามกลุ่มและตามเวลา
- หลักสูตรของโบส-ไอน์สไตน์
 - ระบบตามหลักสูตรของโบส-ไอน์สไตน์
 - ความน่าจะเป็นตามหลักสูตรของโบส-ไอน์สไตน์
 - ความหมายทางสติของเอนโทรปี-ค่าคงตัวของโบลต์ซมันน์

3. หลักสูตรของเฟร์นี-ดิแรก

3.1 ระบบตามหลักสูตรของเฟร์นี-ดิแรก

3.2 ความน่าจะเป็นตามหลักสูตรของเฟร์นี-ดิแรก

3.3 พัฒนาการแยกแบบเฟร์นี-ดิแรก

3.4 พัฒนาการแยกแบบแผนเดิม

4. หลักสูตรของแมกซ์เวลล์-โบลต์ซมันน์

4.1 ระบบตามหลักสูตรของแมกซ์เวลล์-โบลต์ซมันน์

4.2 ความน่าจะเป็นตามหลักสูตรของแมกซ์เวลล์-โบลต์ซมันน์

4.3 พัฒนาการแยกแบบแมกซ์เวลล์-โบลต์ซมันน์

หลักสติ๊ดี้เบี้องต้น

คำอธิบายศัพท์/จำนวน

- สมมติฐานเบื้องต้น คือ การกำหนดคุณลักษณะเกี่ยวกับองค์ประกอบของระบบว่า ประกอบด้วยอนุภาคหรือกลุ่มอนุภาค ซึ่งอาจเหมือนกันหมดทุกประการ หรืออาจไม่เหมือนกัน อย่างสิ้นเชิง โดยที่อนุภาคหนึ่งอาจหมายถึงอะตอมหนึ่ง ๆ หรือกลุ่มของอนุภาคที่เหมือนกันชุดหนึ่ง สำหรับระบบหกต่อสิรุได ๆ ที่มีพลังงานของระบบที่แน่นอนต่าหนึ่งและมีอนุภาคจำนวนหนึ่ง จึงมีการแจกแจงอนุภาคตามขนาดของพลังงาน และจำนวนอนุภาคทั้งหมดด้วยความเป็นไปได้ เท่ากันในสภาวะที่เป็นไปได้ทั้งหลายสภาวะได้สภาวะหนึ่ง
- ความน่าจะเป็นทางอุณหพลศาสตร์ คือ จำนวนรูปแบบของการแจกแจงอนุภาคไปตามระดับพลังงานที่เป็นไปได้ทั้งหมดของระบบหกต่อสิรุ จึงอาจกล่าวได้ว่าความน่าจะเป็นทางอุณหพลศาสตร์คือจำนวนห้ามทางสถิติ
- สภาวะมหภาค คือ ลักษณะการแบ่งหรือจำแนกกลุ่มอนุภาคซึ่งอาจเหมือนหรือต่างกันออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ตามระดับหรือสถานะพลังงานต่าง ๆ โดยไม่คำนึงถึงลักษณะการจำแนกอนุภาคในแต่ละกลุ่มย่อยออกไปตามสถานะพลังงานย่อยหรือในสภาพช้อนสถานะ แต่จะคำนึงถึงจำนวนอนุภาคในแต่ละระดับ
- สภาวะจุลภาค คือ ลักษณะการแบ่งหรือจำแนกกลุ่มอนุภาคที่เหมือนกันออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ตามสถานะพลังงานต่าง ๆ โดยคำนึงถึงลักษณะการจำแนกอนุภาคในแต่ละกลุ่มย่อยออกไปในสภาพช้อนสถานะ ซึ่งสภาวะจุลภาคที่เป็นไปได้ทั้งหมดของกลุ่มอนุภาคอิสระ จะมีการแจกแจงอนุภาค ปตามสภาวะจุลภาคใด ๆ ได้เท่าเทียมกัน และด้วยความน่าจะเป็นเท่ากันทุกสภาวะ ดังนั้น จำนวนสภาวะจุลภาคจึงเป็นความน่าจะเป็นในการอุณหพลศาสตร์ของกลุ่มอนุภาค ทั้งหมดด้วย
- ค่าเฉลี่ยตามกลุ่ม คือ จำนวนเฉลี่ยของอนุภาคในระดับพลังงานใด ๆ ของระบบหรือกลุ่มอนุภาคที่เป็นไปได้โดยอาศัยการเทียบกับจำนวนระบบที่คล้ายกับระบบที่พิจารณา และหาได้จากความน่าจะเป็นทางอุณหพลศาสตร์สำหรับสภาวะมหภาคหนึ่ง ๆ โดยอาจใช้ค่าเฉลี่ยตามกลุ่มแทนค่าเฉลี่ยตามเวลาได้ (ดูคำอธิบาย)
- ค่าเฉลี่ยตามเวลา คือ จำนวนเฉลี่ยของอนุภาคในระดับพลังงานใด ๆ ของระบบหรือกลุ่มอนุภาคที่เป็นไปได้ในช่วงเวลาทั้งหมดซึ่งระบบอยู่ในสภาวะมหภาคหนึ่ง ๆ โดยอาจใช้ค่าเฉลี่ยตามเวลาแทนค่าเฉลี่ยตามกลุ่มได้ เนื่องจากทั้งสองค่าจะตรงกันตามสมมติฐานเบื้องต้น ที่ว่า ทุกสภาวะจุลภาคมีความเป็นไปได้เท่าเทียมกัน

สรุปประเด็นสำคัญ

หลักสติทิทางอุณหพลศาสตร์อาศัยสมมติฐานเบื้องต้นเขียนเดียวกับในกรณีทฤษฎีจลน์ สำหรับก้าวที่ว่า การแจกแจงอนุภาคของกลุ่มไม่เฉพาะเจาะจง โดยอนุภาคอาจเหมือนหรือต่างกัน ไปตามระดับพลังงานหรือสภาวะที่เป็นไปได้ทั้งหมดของระบบมหภาค ซึ่งเป็นความน่าจะเป็นของการแจกแจงอนุภาคในสภาวะมหภาคหรือในสภาวะจุลภาคเมื่อคำนึงถึงอนุภาคที่เหมือนกัน กระจายไปในสภาพข้อนสถานะ หรือระดับพลังงานย่อย การใช้หลักสติทิกับระบบมหภาคจึงสามารถหาค่าของระบบซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยตามกลุ่มหรือค่าเฉลี่ยตามเวลาที่ตรงกัน

ก้าวที่สองของหลักสติทิ	
1. หมายเหตุเรื่องการพิจารณา	หากพิจารณาด้วยตนเองโดยแบ่งโปรแกรมสำหรับกระบวนการเดินทาง (รหัสที่ ๗๐๗๖๔) และ ๓๕๘-๓๕๗ หรือพิจารณารายการรูปจากขอบค่า ระหว่างพิจารณาทางการบ้านภาระน้ำ ภาระที่ ๙ (ถูกน้ำทิ้กท้ายแม่น) ประกอบหนังภาพไปร่องสี ๕๔ (ถูกน้ำทิ้กท้ายแม่น)
2. ปรับเปลี่ยนแบบแผนที่ฐานข้อมูลเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสติทิทางอุณหพลศาสตร์	ค่าคงที่ของรูปถ่ายที่ต้องการต้องมีหน่วยเดียวกันอย่างไร
3. แสดง “สภาพภูมิศาสตร์” และ “สภาพภูมิภาค” โดยสมมติกว่าอนุภาคที่ต้องการจะเคลื่อนไหวตามที่ระบุไว้และกำหนดให้ต่อไป	

(หน้า 358-380)

หลักสติของโอบส-ไอน์สไตน์

คำอธิบายศัพท์/จำนวน

1. ระบบตามหลักสติของโอบส-ไอน์สไตน์ คือ ระบบมหภาคซึ่งประกอบด้วยอนุภาคที่เหมือนกันทุกประการ โดยแต่ละอนุภาคหรือกลุ่มอนุภาคจะกระจายไปตามสภาวะพลังงานใด ๆ ได้โดยไม่มีข้อจำกัดและสภาวะพลังงานของระบบไม่ซ้ำซ้อนสามารถระบุสภาวะได้แน่นอน

2. ความหมายทางสติทิของเอนโทรปี คือ เอนโทรปีของระบบแสดงถึงความไม่เป็นระเบียบของระบบ โดยที่ถ้าหากระบบใดมีค่าเอนโทรปีมากจะมีสภาวะที่เป็นไปได้มาก จึงไม่สามารถกำหนดสภาวะของแต่ละอนุภาคได้อย่างแน่นอน จึงไม่มีลักษณะเฉพาะที่แน่นอน นอกจากนั้น เอนโทรปีเป็นค่าที่ไม่แปรโดยตรงกับความนำจะเป็นทางอุณหพลศาสตร์ แต่เป็น

พังก์ชันแบบลอกการรีทิม โดยมีค่าคงตัวของโบลต์ซัมบันน์เป็นค่าคงตัวของการแปรผัน ซึ่งทำให้ การหาค่าเออนໂโทรปีตามความหมายทางสถิตินี้ได้ผลลัพธ์ตรงกับที่ได้จากอุณหพลศาสตร์แผนเดิม

สรุปประเด็นสำคัญ

หลักสถิติของโบส-ไอ้นส์ไตน์ที่ใช้กับระบบทางอุณหพลศาสตร์ได้ ๆ จะต้องประกอบด้วย อนุภาคที่เหมือนกันทุกประการ ซึ่งสามารถกระจายกันไปในสภาวะพลังงานที่เป็นไปได้ทั้งหมด ของระบบได้โดยไม่มีข้อจำกัด ในการหาความน่าจะเป็นทางอุณหพลศาสตร์ของระบบตาม หลักสถิติของโบส-ไอ้นส์ไตน์ จะหาพังก์ชันการแจกแจงแบบโบส-ไอ้นส์ไตน์เพื่อนำไปใช้หาค่า ต่าง ๆ ของระบบดังกล่าว สำหรับระบบที่มีความน่าจะเป็นมากหรือน้อยแสดงถึงค่าเออนໂโทรปี ของระบบเน้นว่ามากหรือน้อยด้วย

กิจกรรมการเรียนที่ 2

1. ทบทวนเนื้อหาหัวข้อที่ 2 จากคำราเรียนด้วยตนเองแบบโปรดแกรมสำหรับ กระบวนการวิชาชีพ (รหัสการพิมพ์ 29241) หน้า 358-380 หรือพังก์ชันบรรยายสรุปจากแบบคำ บรรยายสรุปสำหรับกระบวนการวิชาชีพ ครั้งที่ 8 และ 9 (ดูบันทึกท้ายเล่ม) ประกอบแผ่นภาพโปรดঁร์ส แผ่นที่ 54-56 (ดูต้นแบบท้ายเล่มนี้)
2. แสดงความสัมพันธ์สำหรับหาความน่าจะเป็นทางอุณหพลศาสตร์ของสภาวะ มหภาค และสภาวะจุลภาคตามหลักสถิติของโบส-ไอ้นส์ไตน์
3. เปรียบเทียบสมการพลังงานตามกฎข้อที่หนึ่งของอุณหพลศาสตร์ในกรณีที่ คำนึงถึงจำนวนอนุภาคสำหรับระบบมหภาคกับในกรณีที่พิจารณาห้องระบบตามอุณหพล- ศาสตร์แผนเดิม
4. แสดงความสัมพันธ์สำหรับเออนໂโทรปีตามหลักสถิติทางอุณหพลศาสตร์และ อุณหพลศาสตร์แผนเดิม
5. อธิบายขั้นตอนการหาพังก์ชันการแจกแจงแบบโบส-ไอ้นส์ไตน์

(หน้า 381-393)

หลักสถิติของเฟร์มี-ดิเรก

ค่าอธิบายศัพท์/จำนวน

1. ระบบตามหลักสถิติของเฟร์มี-ดิเรก คือ ระบบมหภาคซึ่งประกอบด้วยอนุภาคที่ เหมือนกันทุกประการ โดยแต่ละอนุภาคหรือกลุ่มอนุภาคจะกระจายไปตามสภาวะพลังงานได้ ๆ

ได้ภายใต้หลักการกีดกันของเพาลี ซึ่งจะมีเกินกว่า 1 ตัวในแต่ละสภากาชาดไม่ได้สำหรับสภากาชพลังงานที่ไม่ซ้ำซ้อนกัน

2. พังก์ชันการแจกแจงแบบแผนเดิม คือ พังก์ชันการแจกแจงอนุภาคโดยเฉลี่ยต่อสภากาชาดตามระดับพลังงานของกลุ่มอนุภาค ในกรณีที่มีสภากาชาดที่เป็นไปได้มากกว่าจำนวนอนุภาคหลายเท่า ซึ่งปรากฏว่าในกรณีนี้พังก์ชันการแจกแจงแบบเฟร์มี-ดิแรกจะตรงกับแบบโบส-ไอน์สไตน์

สรุปประเด็นสำคัญ

หลักสถิติของเฟร์มี-ดิแรกจะพิจารณาเฉพาะระบบที่มีอนุภาคเหมือนกันทุกประการ ซึ่งจะต้องเป็นไปตามหลักกีดกันของเพาลีเท่านั้น โดยการหาความน่าจะเป็นทางอุณหพลศาสตร์ของระบบดังกล่าว จะหาพังก์ชันการแจกแจงแบบเฟร์มี-ดิแรกเพื่อหาค่าต่าง ๆ ของระบบนั้น สำหรับกรณีที่จำนวนอนุภาคน้อยกว่าจำนวนสภากาชาดที่เป็นไปได้หลายเท่าจะมีรูปแบบพังก์ชันการแจกแจงแบบเฟร์มี-ดิแรกตรงกับแบบโบสไอน์สไตน์

ใบงานการเรียนที่ ๓

1. กันท่านเนื้อหาหัวข้อที่ ๓ ถูกตัวเข้าเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ไป/ร้านกาแฟสหาร์บาน (ภาษาอังกฤษนี้ รหัสภาษาที่๙๗ ๒๙๒๔๑) หน้า ๓๘๑-๓๙๓ หรือพิจารณาอย่างสรุปจากหนังสือภาษาไทยครุฑ์หัวนกกระนกวิชาชีววิทยาที่๙ (ดูบันทึกท้ายเล่มนี้) ประมาณหนึ่งภาษาไทย หน้า ๕๖-๕๗ (ดูบันทึกท้ายเล่ม)
2. แสดงถึงความต้องการสำหรับความน่าจะเป็นทางคณิตศาสตร์ของสภากาชาด ที่สามารถใช้ในการคำนวณผลลัพธ์ของสิ่งของที่มี ๒ ตัว
3. เปรียบเทียบกับที่สอนมาเรื่องการหาพังก์ชันการแจกแจงแบบเฟร์มี-ดิแรก ที่บันทึกท้ายเล่มนี้

(หน้า ๓๙๔-๔๐๕)

หลักสถิติของแมกซ์เวลล์-โบลต์ซมันน์

คำอธิบายศัพท์/จำนวน

ระบบตามหลักสถิติของแมกซ์เวลล์-โบลต์ซมันน์ คือ ระบบมหภาคซึ่งประกอบด้วยอนุภาคต่างกัน โดยแต่ละอนุภาคหรือกลุ่มอนุภาคจะกระจายไปตามสภากาชาดงานใด ๆ ได้โดยไม่มีข้อจำกัด และสภากาชาดงานของระบบไม่ซ้ำซ้อน

สรุปประเด็นสำคัญ

หลักสูตรของแมกซ์เวลล์-โบลต์ซมันน์ใช้กับระบบเชิงประยุกต์ด้วยอนุภาคต่างกัน และกระจายไปตามสภาพแวดล้อมได้ ได้โดยไม่มีข้อจำกัด เมื่อหาความน่าจะเป็นทางอุณหพลศาสตร์ของระบบนั้น จะหาฟังก์ชันการแจกแจงแบบแมกซ์เวลล์-โบลต์ซมันน์เพื่อหาค่าต่าง ๆ ของระบบต่อไป ในกรณีนี้ปรากฏว่ารูปแบบฟังก์ชันการแจกแจงคล้ายกับแบบแผนเดิมด้วย

กิจกรรมการเรียนที่ 4

1. ทบทวนเนื้อหาหัวข้อที่ 4 จากตำราเรียนด้วยตนเองแบบโปรแกรมสำหรับกระบวนการวิชานี้ (รหัสการพิมพ์ 29241) หน้า 394-405 หรือพึงคำบรรยายสรุปจากแบบคำบรรยายสรุปสำหรับกระบวนการวิชานี้ ครั้งที่ 9 และ 10 (ดูบันทึกท้ายเล่มนี้) ประกอบแผนไปร่องสี แผ่นที่ 57-58 (ดูต้นแบบท้ายเล่มนี้)
2. แสดงความสัมพันธ์สำหรับหาความน่าจะเป็นทางอุณหพลศาสตร์ของสภาพแวดล้อมทางกายภาพตามหลักสูตรของแมกซ์เวลล์-โบลต์ซมันน์
3. เปรียบเทียบขั้นตอนการหาและรูปแบบฟังก์ชันการแจกแจงแบบแมกซ์เวลล์-โบลต์ซมันน์กับแบบเฟร์เม่-ดิแรก และแบบโบล์ส-ไอ้นส์ไดน์

การประเมินผลท้ายบทที่ 7

1. จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากคำถามต่อไปนี้
(ดูคำถามใน ทดสอบ 7 กรอบที่ 7-118 ถึง 7-120 ในหน้า 409-410 ในตำรารหัสการพิมพ์ 29241)
2. จงทำ แบบฝึกหัด 7 ในกรอบที่ 7-121 ถึง 7-129 ในหน้า 411-415 ในตำรารหัสการพิมพ์ 29241